

СЕКЦІЯ 6

ПРАВОВІ АСПЕКТИ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА В ГАЛУЗІ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА

Керівник секції - канд.юрид.наук, доцент Килимник І.І.
Секретар секції - канд.юрид.наук, доцент Міхно О.І.

НЕКОТОРЫЕ ПРОБЛЕМЫ РЕАЛИЗАЦИИ МЕХАНИЗМА ГОСУДАРСТВЕННО-ЧАСТНОГО ПАРТНЕРСТВА В УКРАИНЕ

И. И. КИЛИМНИК, канд. юрид. наук, доцент
*Харковский национальный университет
городского хозяйства имени А.Н. Бекетова
61002 Украина, г. Харьков, ул. Революции, 12
pravo_309@mail.ru*

Государственно частное партнерство (далее - ГЧП) является достаточно новым механизмом взаимодействия государства с частными субъектами в сфере экономики. Он появился в середине 80-х годов прошлого века, когда правительство консерваторов в связи с невозможностью финансирования крупных инфраструктурных проектов из государственного бюджета было вынуждено привлекать к участию в таких проектах частные компании. В 1992 году Великобритания официально утвердила программу Частной Финансовой Инициативы (Private Financial Initiative), согласно которой частные компании в обмен на финансирование объектов социальной инфраструктуры получали право на частичную приватизацию таких объектов, их эксплуатацию и обслуживание. Сейчас в этой стране ежегодно заключается до 80 новых соглашений. По данным британского правительства такие проекты обеспечивают 17% экономии для бюджета страны. Мировыми лидерами в области ГЧП признаны США, Великобритания, Франция, Германия.

Какой же опыт в этой сфере имеет Украина? В 2010 году, когда в странах ЕС количество проектов государственно-частного партнерства превышала 1400, а их общая сумма составляла 260 млрд. евро, у нас только был принят Закон Украины «О государственно-частном партнерстве» (далее - Закон о ГЧП). Он собственно определил понятие ГЧП, его основные принципы, правовые формы, и, что особенно важно, специальную процедуру заключения договоров с государством в рамках ГЧП.

К моменту появления понятия ГЧП и специального законодательства о нем в Украине уже существовал устоявшийся сегмент украинского законодательства, регулирующего условия и порядок заключения отдельных договоров об использовании государственного имущества. Так, первым

нормативним актом, положившим начало регулюванню відносин оренди державного і комунального майна, були Основи законодавства Союзу ССР і союзних республік об оренді, які вступили в дію з 01 січня 1990 року, тобто за двадцять років до Закону про ГЧП. В подальшому, в незалежній Україні були прийняті Закони «Об оренді державного і комунального майна» (1992г.), «О концесіях» (1999г.), «О соглашениях о разделе продукции» (1999г.), «О концесіях на строительство и эксплуатацию автомобильных дорог» (1999г.), «Об особенностях передачи в аренду или концессию объектов централизованного водо-, теплоснабжения и водоотвода, находящихся в коммунальной собственности » (2010г.) і інші.

Однак, хоча з моменту вступлення в дію цього закону пройшло більше трьох років, і розроблені всі підзаконні нормативні акти, призначені забезпечити укладення договорів ГЧП, в порівнянні з розвинутих країн світу у нас ГЧП не стало ефективним інструментом економічного і соціального розвитку, фактично прикладів успішних інвестиційних проектів на засадах ГЧП Україна поки не має.

МОДЕРНІЗАЦІЯ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА ЗА ДОПОМОГОЮ МЕХАНІЗМІВ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА

*О. І. МІХНО, канд. юрид. наук, доцент
Харківський національний університет
міського господарства імені О.М. Бекетова
61002, м. Харків, вул. Революції, 12
pravo_309@mail.ru*

Для модернізації житлово-комунального господарства на підставі механізмів державно-приватного партнерства потрібно визначити та реалізувати чіткі завдання: по-перше, необхідно вдосконалити законодавчі акти, які будуть регулювати правовідносини в житлово-комунальному секторі економіки з допомогою правового інституту – державно-приватного партнерства та які будуть сприяти його впровадженню; по-друге, потрібна підтримка діяльності центрального органу державної влади, уповноваженого приймати рішення щодо державно-приватного партнерства, у наданні допомоги органам місцевої влади та органам державної влади, які прагнуть підвищити ефективність та якість надання житлово-комунальних послуг і покращити інфраструктуру через залучення приватного партнера; по-третє, впровадження пілотних проектів в галузі житлово-комунального господарства через надання пілотним містам на всіх етапах підготовки проекту: від концепції до представлення пілотних проектів на ринку через прозорий та конкурентний конкурс.

Залучення державно-приватного партнерства до процесів реформування житлово-комунального господарства є одним із механізмів залучення